

[Økonomiministeren]

Regeringen har på sædvanlig vis orienteret Markedsudvalget om sagens indhold forud for Ecofinmødet den 13. juni 1988, hvor man anmodede om forhandlingsmandat.

Efterfølgende har der været fire samråd i Markedsudvalget med fire forskellige ministre, der har besvaret omkring 30 spørgsmål fra udvalget.

Hertil kommer så, at det vedtagne 4. kapitalliberaliseringsdirektiv, artikel 6, stk. 4, sikrer retsgrundlaget for fortsættelse af den danske sommerhuslovgivning.

Regeringen har i denne sag respekteret sine forpligtelser over for Folketinget, herunder Markedsudvalget, og derfor finder jeg, der ikke er baggrund for at iværksætte en dommerundersøgelse eller andre undersøgelser. Jeg vil også føje til, at den linje, der er blevet fulgt, og den politiske håndtering af sagen i den seneste forhandlingsfase var medvirkende til at føre til et godt resultat.

Det svar overrasker selvfølgelig ikke SF. Det svarer nøje til det svar, partiet fik den 3. august 1988 i et brev fra statsministeren. Statsministerens brev var et svar på et brev fra SF's folketingsgruppe af juli 1988, hvori partiet opfordrede statsministeren til at iværksætte en uvildig undersøgelse.

Jeg kan ikke forstå, hvordan SF kan begrunde sit forslag med, at partiet ønsker, at der ikke dannes myter. Alle – alle – de punkter, SF rejser, er blevet belyst tidligere. For at dokumentere det vil jeg mere detaljeret imødegå begrundelsen for SF's beslutningsforslag.

For det første beklager SF sig over, at regeringen ikke har redegjort for sommerhusspørgsmålet i den redegørelse om Kommissionens forslag, som regeringen afgav til Folketinget 17. marts 1988.

Det spørgsmål er faktisk besvaret. I et svar af 6. juli 1988 på spørgsmål nr. 21 fra Markedsudvalget er det slået fast, at den nævnte redegørelse i overensstemmelse med de regler, der nu engang gælder for de orienterende debatter, sigter mod at klarlægge det nye indhold i Kommissionens forslag. Desuden indeholder den en oversigt over visse argumenter for og imod de ændringer, Kommissionen foreslår.

Kommissionens forslag blev fremsat i november 1987. Sommerhussagen er imidlertid ældre, og det ved jo både SF og det øvrige Folketing. I et svar på markedsudvalgsspørgsmålet

– tidligere spørgsmål 11 – anføres, at regeringen var bekendt med problemstillingen allerede i 1986. Som Markedsudvalget ved, befandt sagen sig på embedsmandsplan i Kommissionen, jf. svarene på Markedsudvalgets spørgsmål 11 og 12.

I sager, der i offentligheden kan rejse usikkerhed – uanset hvor lille – om retstilstanden, bør regeringen være yderst forsigtig og først spille ud, når der er en realistisk mulighed for, at de danske regler utvetydigt kan betrygges, og i dette tilfælde var dette tidspunkt forud for Ecofinmødet den 13. juni, og det er Markedsudvalget blevet orienteret om i de mange samråd og i besvarelsen af spørgsmål 13.

Som sagt, omkring dette Ecofinmøde blev Markedsudvalget på normal vis orienteret, og regeringen søgte at opnå et mandat til den løsning, der blev resultatet.

Hr. Holger K. Nielsen anfører, at Justitsministeriets notat af 12. februar 1988 viser noget andet, men hvis jeg må henvise til svaret på markedsudvalgsspørgsmål 28, så er Justitsministeriets notat et internt notat beregnet for embedsmændenes løbende behandling af sagen.

Justitsministeriets ændringsforslag er ikke på en eller anden måde forsvundet. Også det er der svaret på, nemlig i svaret på markedsudvalgsspørgsmål 48, hvorved det fastslås, at der ved forhandlingerne i Bruxelles er taget hensyn til Justitsministeriets forslag. Det skete under embedsmandsdrøftelserne i Bruxelles.

Som sædvanlig forsøgte vi ved de forberedende embedsmandsdrøftelser at få gennemført ønskelige tekniske ændringer. I slutningen af maj stod det imidlertid klart, at der nu forelå en direktivtekst, der kunne vedtages i Ecofinrådet, og det var en tekst, der ikke i tilstrækkeligt omfang medtog de tekstændringer, som man havde arbejdet med fra dansk side.

På det grundlag, ved udsigten til, at direktivforslaget i den foreliggende udgave uden et tilstrækkeligt hensyn til danske synspunkter ville blive vedtaget, var det rigtigt og nødvendigt at hæve sagen op på politisk niveau. Derfor blev der i Justitsministeriet udarbejdet et nyt notat. Derved forelå der desuden en ny sag bestående i at få eksplicit fastslået, at det 4. kapitalliberaliseringsdirektiv ikke berører vores regler for køb af ejendomme, der ikke skal tjene for helårsbeboelse eller erhvervsmæssig brug.